

8 – 13. april 2000
118. årgang

Organ for De danske Brevdueforeninger

Af indholdet:

Var det prisen værd
Brian Lauridsen op-
nåede sit største mål
på fire år

Skandinavisk Brev-
dueunions årsmøde
Hædersbevisninger

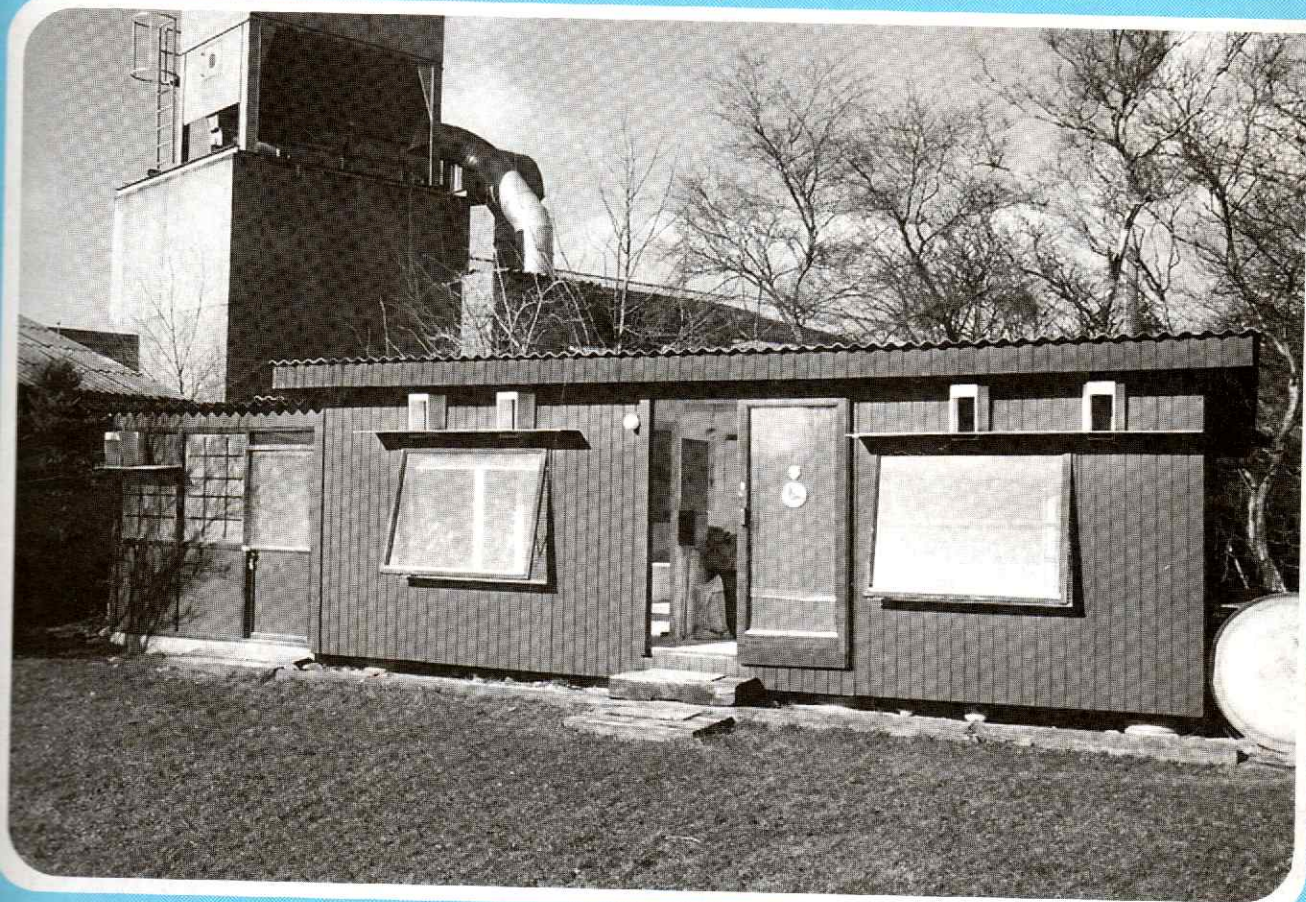
Odder Brevduefore-
ning markerer 70-året

Et kvart århundrede
på toppen: Gijs Peters

Leif og Martin Søren-
sen, 023 »Aalborg«

Fra andre lande

BREVDUEN BREVDUEN

BREVDUEN BREVDUEN

Mestre nok en gang:

Leif og Martin Sørensen, 023 »Ålborg«

Det flotte slaganlæg. Udestuen udgør et super »venterum« med tekst-TV og telefon.

Tekst:
Brian Dalsgaard
Foto:
Brian Dalsgaard m.fl.

Rygterne var løbet i forvejen, og derfor var mine forventninger store før mit besøg hos mellem-distancemestrene i Sektion 54. »Professionelle« og »der er styr på det hele«, var nogle af de kommentarer, der gik igen mange gange, og jeg blev bestemt ikke skuffet. Der var virkelig »styr på tingene«, og slagledelsen var tæt på det »professionelle«, hvilket de mange gode resultater i halvfemserne vel også kraftigt antyder:

- 14 gange kortdistancemester Sektion 54 (Åben/Sport).
- Seks gange Generalmester Sektion 54.
- Tre gange mellemdistancemester Sektion 54.
- Ti gange placeret til Bosmolten-Versele Lagas VM med en tredje plads 1995 som bedste resultat.
- 45 sektionsvindere.
- Ti gange nr. 1 til sektionens forskellige esdue-konkurrencer.

Ud over denne fornemme præmieliste er der fløjet masser af andre toppers resultater hjem til slaget på Sanglærkevej, men det ville blive en artikel for sig, hvis alle resultater skulle nævnes.

Årets mesterskab på mellem-distancen blev i øvrigt hjemført med landets højeste pointhøst og følgende flotte placeringer: 1, 1, 1, 2, 3, 4, 5, 5, 5, 8, 13.

En familiesvaghed

At Leif Sørensen er blevet due-mand er næsten en selvfølge, idet både faderen samt en bror har været aktive og en anden bror stadig er det. Derfor var det vel også nærmest genetisk bestemt, at Martin skulle blive angrebet af bacillen. Martin blev due-mand som meget ung, idet han fik sine første duer i bytte for suttet, og lige siden har han deltaget aktivt i pasningen af duerne.

At resultaterne er blevet så gode, som de er, har Leifs brødre også en andel i, idet man i fællesskab tog en beslutning, der fik stor betydning for slagernes fremtid.

I 1983 blev de tre brødre enige om, at nu skulle der andre og bedre duer ind på slagene. Leif havde fået en enkelt unge af Bent Th. Petersen året før, og denne kunne på ungeflyvningerne sætte slagets resterende duer på plads. Denne unge var af Grondelaers afstamning, og derfor lagde man spare-skillingerne i en fælles pulje, og Leif blev sendt til Belgien for at købe en kurvfuld avlsspar.

Leif fik kun brug for en meget lille kurv på sin første tur til Belgien, idet pengene kun rakte til fire duer.

– Jeg kunne godt have fået flere med hjem, men de duer, jeg ville have, lå desværre i den dyre ende, fortæller Leif.

At det var de rigtige duer, der blev købt, kan ikke betvivles. Det er disse duer, der udgør stammen i slagets bestand, og der er faldet et utal af vindere efter disse duer.

Slagets stamdue »Putte« var hunnen i det ene par. Sammen med sin mage udgjorde hun et rigtigt godt avlsspar, indtil denne døde af at flyve mod et vindue i avlsslaget. Siden blev hun parret med to hanner efter det andet par, der blev købt i 1983, og det blev resultaterne ikke dårlige af. »Putte« er på stamtavlen af 82 sektionvindere hos Leif og Martin Sørensen eller hos de to brødre!

Det andet par har haft næsten lige så stor del i de gode resultater. Hannen var en nevø til »Gode Jaarling«, og hunnen var en søster til samme. »Gode Jaarling« er en af grundstenene i avlsarbejdet hos Grondelaers. Dette par gav ikke alverden af flyvere i første generation, men de er alligevel på stamtavlerne af 47 sektionvindere som bedste- og oldeforældre på de forskellige »Sørensen-slag«.

Der er endvidere solgt en del duer i familie med disse to par udgangsduer, og der er faldet et utal af sektionvindere rundt omkring i landet.

I 1988 blev der igen hentet Grondelaers duer til Nr. Sundby

og igen i 1990. Disse nyanskaffelser havde næsten samme høje kvalitet, som de først anskaffede, og i det hele taget har man kun hentet gode duer hos Grondelaers.

De sidste anskaffelser fra Grondelaers kom i 1996, og her fik man hele 14 unger. Det viste sig at være for mange, idet en del ikke fik en fair chance for at vise deres værd i avlen. Der er kun tre tilbage fra denne import.

Avlsarbejdet

I avlsarbejdet lægger Leif og Martin vægt på mange forskellige kvaliteter ved duerne. Det er vigtigt, at øjnene udstråler den rette vitalitet. Der skal være liv og farve i øjnene hos de duer, der bliver avlet på. Grondelaers duerne hos Leif og Martin Sørensen er enten klar- eller gul-øjede, og nogle af dem har et decideret »vildt« øje. Man parrer gerne to klarøjede sammen, mens man derimod er mere varsom med at parre duerne med de »vilde« øjne. De skal sammen med et mere roligt øje, idet man ikke ønsker duer, der »står alt for højt i tændingen«.

Der ud over forsøger man at bevare kvaliteten fra udgangsduerne, nemlig en god længde og nogle utroligt lange svalcagtige vinger. Ligeledes avler man efter at bevare den fart, der er kendetegnende for duerne. Her kan man passende konstatere, at det hidtil er lykkedes at avle både hurtige og stabile duer, og

undertegnede synes bestemt ikke, at 99-årgangen så ud til ville bryde denne tradition. Snarere tværtimod.

I avlsarbejdet benytter man sig i øvrigt også af Jan Pedersen, 0216's, evner som øjenteoretiker. To weekender om året besøger man hinanden og får en god duesnak og giver hinanden gode råd. Ifølge Martin kan Jan Pedersen med meget lille fejlmargen vurdere slagets duer, og se om der er tale om spidsflyvere og sektionsvindere eller de lidt mere ordinære kapflyvere. Det er, ifølge Leif og Martin, vigtigt, at man til stadighed er åben for gode råd og ikke går i stå.

Slaget

Ud over at interessere sig for duerne har Leif en »hobby i hobben«, nemlig dueslaget. Og det ser man ganske tydeligt, idet det er præget af nytænkning samtidig med, at alt virker gennemtænkt, og der virkelig er kælet for detaljerne.

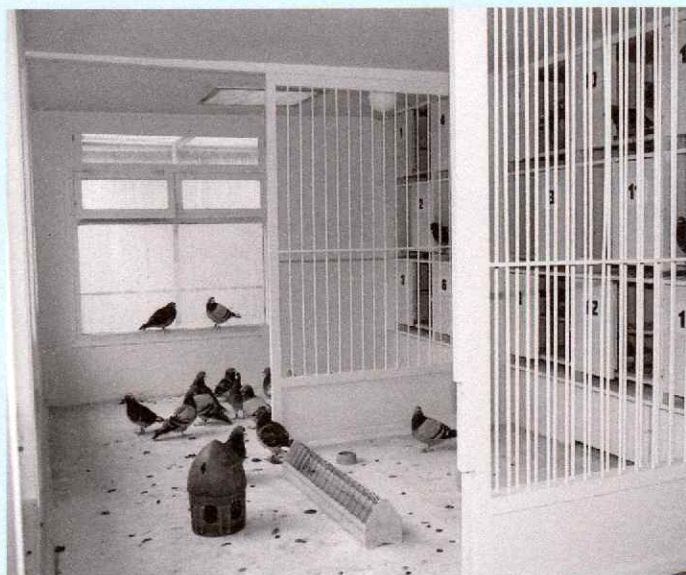
Det er det niende dueslag, Leif har bygget til sig selv, og hver gang er det blevet lidt bedre og lidt mere gennemtænkt. Og selv om slaget er velfungerende, bli-

ver der hele tiden lavet nye forbedringer.

Slaget er opdelt i tre afdelinger: En til avlsduerne, som i alt udgør 21 par. Det er den sidst byggede afdeling, og den er lukket ligesom resten af slaget, i modsætning til hvad man ser de fleste andre steder. Så er der afdelingen til unger (maximum 70 stk.) og 16 et-års enkemænd. I denne afdeling er der en fodergang, der samtidig forbinder de tre afdelinger. I den sidste afdeling er der plads til 32 gamle enkemænd, og på bagsiden går enkunnerne. At alt er rengjort, malet og i tip-top stand er en selvfølge.

Slaget er med kloak og afløb i alle rum og malet med et tykt lag plastikmaling. Dermed er det forberedt til den årlige desinficering, hvor hvert rum i løbet af vinteren bliver højtryksspulet med et produkt, der hedder pinitol og primært anvendes i levnedsmiddelindustrien.

Det helt unikke ved slaget er det velfungerende ventilationsanlæg, som det tog 13 år at få til at fungere optimalt! Om vinteren suges der luft ind fra den tilstødende havestue, hvor den er noget mere tør end udenfor.

De 21 avlspar har flotte forhold.

Dernæst varmes luften en lille smule op, inden den blæses ud under rederne. Luften suges ud i toppen af slaget.

Da undertegnede en kold og fugtig marts-dag var på besøg, var der på slaget et fantastisk behageligt klima, og det er helt sikkert, at duerne nød det.

Om sommeren suges luften ind udefra for at være mere iltet

og ikke så varm. Det hjælper igen på at få den rette temperatur og luftfugtighed. Det er vigtigt, at et ventilationsanlæg hos duerne er meget nøjsomt i den måde luften skiftes på.

– Vi kender flere eksempler på brevduemænd, der har monteret for kraftig udsugning og dermed gjort mere skade end gavn, fortæller Leif.

Leif i »Det lille teknikrum«, hvorfra udluftningen styres.

Leif og Martin (til venstre) med hver deres sektionsvinder fra 1999.

Et alternativt og hyggeligt hobbyrum i kælderens. Her er alt vedrørende duerne samlet.

Leif og Martin måtte i øvrigt skifte hele rørsystemet efter nogle år, idet de plastikrør, man havde anvendt, efterhånden blev statisk elektriske og derved sugede støvet til sig. Derfor lå støvet i rørene i stedet for at blive sendt ud i det fri, og rørene blev stoppede.

Hvordan slaget ellers er bygget op og præget af masser af plads til duerne, håber jeg, at læseren kan få et indblik i via billederne.

Aldrig på kompromis

Filosofien bag den måde, man passer duerne på hos Leif og Martin Sørensen, er meget enkel. Det er et-tallene i resultatlisten, der tæller, og så må man yde, hvad man kan for at få dem. Det er alle de små detaljer, der gør en stor forskel i den sidste ende, og derfor springes der aldrig over, hvor gærdet er lavest. Hvis man et år har haft en mindre god sæson, vil man ikke bagefter kunne ærgre sig over, at man ikke ydede, hvad man kunne.

Årets rytme er lidt komprimeret som følger: Når duerne kommer hjem fra den sidste flyvning i sæsonen, bliver de gamle duer, der ikke skal overleve, sorteret fra, og de et-års, der har fortjent en plads blandt de 32 enkemænd den kommende sæson, bliver parret med de gamle hunner. Derved er der fyldt op og orden på slaget hos de gamle. Hermed har man allerede et forspring til mange konkurrenter, der først

sætter de nye hanner ind i løbet af vinteren. Ved at gøre det på denne tid af året kan det gøres uden uro, og Leif og Martin har derved harmoni på slaget året rundt.

Alle duerne får efter sæsonen en baytrill-kur, der skal sikre, at de er sygdomsfri inden den store fældning. Der ud over må de klare sig selv.

I løbet af vinteren forparres

alle par, så alt går glat, når der skal parres. I år lagde 66 af 69 par begge æg fra 8. til 12. dag efter parring, hvilket vel viser at forarbejdet er gjort optimalt.

Æggene fra avlsduerne trækkes en gang, og der bliver ikke lagt sommerunger til. Når man har sat de tidlige unger ind på ungeslaget, og de er sunde og raske, vil man ikke have sommerunger til at bringe nye bak-

terier ind på slaget.

Enkemændene trænes ikke så meget som tidligere inden sæsonstart. Mellem otte og 12 gange får de en tur, og så er de klar fra den første flyvning. Resten af sæsonen trænes der tirsdag aften indtil Sct. Hans.

I sæsonen er enkemændene kun ude om aftenen. De får et let foder inden de lukkes ud og trænes en time om slaget. Hvis de ikke bliver fodret, inden de lukkes er, har Leif og Martin erfaret, at de ikke er helt så motiverede for at flyve. Tidligere havde man også enkemændene ude om morgenen, men Grondelaers-duerne kan finde på at flyve sig selv helt ud på en morgenflyvetur og blive væk til langt ud på dagen, og så er der ikke energi til også at flyve i weekenden.

Inden enkehanner sendes, vises hunnen i reden. Ellers bruger man ikke nogen form for ekstra motivation, da Grondelaers-duerne let kan blive overmotiverede.

I sæsonen bruges der de gængse biprodukter såsom elektrolytter, vitaminer og kur mod gul knob, og hverken mere eller mindre end hos de fleste andre duemænd. Der lægges stor vægt på, at fodringen bliver nogenlunde samtidig hver dag.

Hvad med fremtiden?

Til de kommende sæsoner er der købt forstærkninger ind, så de nordjyske konkurrenter godt

022-91-465, han. Følgende placeringer: 1, 1, 3, 5, 8 osv. 37 placeringer på seks år. Går på avlsslaget.

022-93-28, han. Følgende placeringer: 1, 1, 1, 1, 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9, 9, 10. 28 placeringer på fire år. Går på avlsslaget.

022-95-219, han. Følgende placeringer: 1, 5, 5, 6, 6, 7, 9, 10, 10 osv. 25 placeringer på fire år. Enkemænd.

022-91-439, han. Følgende placeringer: 1, 2, 3, 3, 4, 4, 6, 6, 10, 10 osv. 21 placeringer på tre år. Går på avlsslaget.

022-93-25, han. Følgende placeringer: 1, 1, 1, 1, 3, 3, 4, 4, 6, 7, 8, 9 osv. 28 placeringer på fem år. Går på avlsslaget.

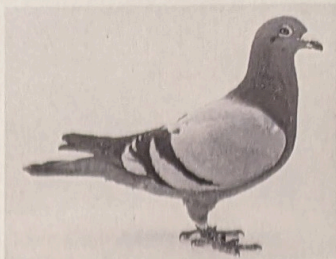

022-94-184, han. Følgende placeringer: 1, 1, 2, 2, 3, 3, 5, 5, 8 osv. 27 placeringer på tre år. Går på avlsslaget.

kan begynde at belave sig på konkurrence på de lange flyvninger. Leif og Martin har nemlig købt duer af Stenbergen-afstamning og vil prøve at markere sig bedre på de lange samt på marathon-flyvningerne.

Der er lavet en tre-årsplan for, hvordan man vil prøve at komme med frem på lang- og super langdistance, og i den kommende sæson vil de første duer af den nye familie rigtigt skulle vise sit værd. Hvis de ikke i løbet af tre år har vist det forventede, bliver de sat ud igen.

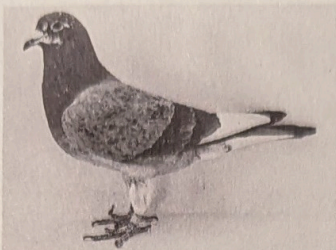
Man vil gerne vinde på alle distancer, men vil dog fortsat satse på sprint og mellem, hvor hoved-interessen fortsat ligger. Derfor er man også fortsat varsom med at avle for hårdt på de nyindkøbte duer. Det skal fortsat være de hurtige og gode Grondlaers'ere, der udgør grundstammen på slaget. Alligevel skal det blive spændende at se, om slaget i den kommende sæson kan markere sig som langflyvere, og kan de hjemføre endnu et mesterskab, kommer undertegnede gerne og besøger slaget endnu en gang.

Én gang sektionsvinder. Enkemand.

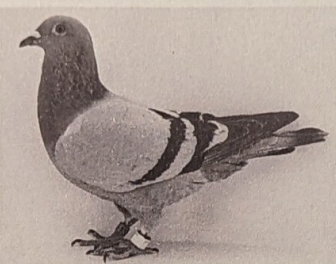
023-99-269, hun. Én gang sektionsvinder. Enkehun.

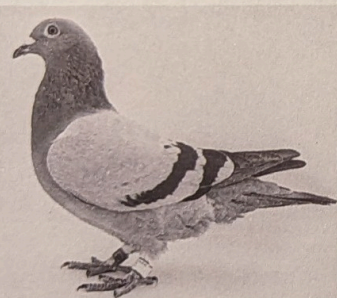
Bel-83-5141568 »Putte«. Se omtale i artiklen.

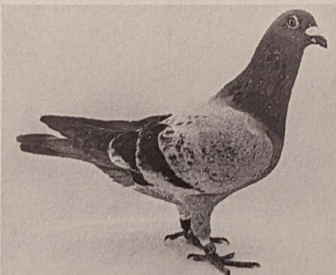
023-97-87, han. To gange sektionsvinder. Enkemand.

022-95-234, hun. Én gang sektionsvinder. Går på avlsslaget.

022-95-240, hun. Én gang sektionsvinder. Går på avlsslaget.

022-95-227, han. Følgende placeringer: 1, 2, 2, 3, 4, 6, 6, 7 osv. 28 plac. på fire år. Enkemand.

023-97-1357, hun. To gange sektionsvinder. Enkehun.

042-87-497, han. Gruppev. Göttingen 1990. Går på avlsslaget.